

fundet regelmæssig Sted. Jeg har heller ikke udtalt, at der ikke skulde findes saadanne Købstæder, men jeg har udtalt, at blandt de Købstæder, som ere nævnte i Statistikken, findes ikke saa faa, hvor Bespisning ikke finder Sted regelmæssig, men kun har fundet Sted i visse særlig strenge Vintre.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*J. Jensen*, Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ikke synes at være tilfreds med det Ændringsforslag, som jeg har stillet, hvad jeg dog havde Lov til at haabe efter de Udtalelser, Ministeren fremkom med ved 1ste Behandling. Han sagde nemlig den Gang, hvis Rigsdagstidenden er rigtig — og det gaa vi ud fra — at han maatte anse Forslaget for at være væsentlig forbedret, hvis der kom til at staa noget om, at det var Kommunalbestyrelserne, der skulde bestemme, hvem der skulde bispises vederlagsfrit, for saa vidt man, tilføjede han, ikke vilde gaa videre og angive de Kriterier, der skulde følges. Man var saaledes berettiget til at opfatte det, som om han selvfølgelig nok vilde have dette sidste med, men at det væsentlige var, at det blev sat ind i Loven, at det var Kommunalbestyrelsen, der skulde træffe Bestemmelse om, hvem der skulde spise vederlagsfrit. Naar den ærede Minister gentagende har udtalt, at der maatte gives saadanne Kriterier for, hvad Sogneraadet havde at følge ved Bestemmelsen af, hvem der skulde spise vederlagsfrit, har Ministeren jo ikke antydnet noget om, i hvilken Retning de skulde gaa, og jeg kan heller ikke godt tænke mig, at der derved virkelig kunde opnaas noget. Det kan jo ikke være den ærede Ministers Mening, at vi f. Eks. skulde sætte ind, at kun de Børn, hvis Forældre nød Fattighjælp, skulde deltage gratis, thi hvis det var Meningen, var det jo meningsløst at sætte ind i Lovforslaget, at det ikke skulde have Fattighjælps Virkninger lige over for Forældrene eller Børnenes Forsørgere, og naar vi gaa ud fra, at det ikke er den Art Forældre, der er Tale om, havde vi jo alligevel i, at det skal være Sogneraadet, der har Afgørelsen, og dette er tilstrækkelig tydelig udtalt i

Ændringsforslaget. Jeg finder ingen stor Anledning til at komme tilbage til den Forhandling, som vi havde ved 1ste Behandling, om § 2. Jeg skal kun sige, at jeg var klar over, at den ærede Minister ikke var tilfreds med, at der intet Ændringsforslag var stillet til den, men jeg mener, at det, der er udtrykt i § 2, egentlig kun er det, at vi derved gøre Stillingen for Landkommunerne ens med den, der gælder baade for Kjøbenhavn og Købstæderne i Henhold til Købstadkommunalloven af 26de Maj 1868, §§ 19 og 20, og for Kjøbenhavn, hvis jeg ikke fejler, Loven af 4de Marts 1857, § 16. Naar der er Tale om at komme ind paa noget nyt med Hensyn til Bevillingsretten for Kommunerne, synes jeg, at der er al Grund til at stille Kommunerne ens, og det er egentlig kun det, der er gjort ved Paragraffens Bestemmelse. Jeg maa beklage, at den ærede Minister ikke føler sig tilfreds dermed, men jeg har som sagt ikke fundet Anledning til at stille noget Ændringsforslag i saa Henseende.

Naar jeg dernæst vender mig til Udtalelserne fra de to Forslagsstillere af det andet Ændringsforslag, fristes jeg til at beklage, at de Udtalelser, der fremkom fra begge de ærede Medlemmer, ikke fremkom ved 1ste Behandling, da de efter min Mening langt snarere hørte hjemme der end ved Omtalen af Ændringsforslagene. At alt det, der blev fremført af de ærede Medlemmer, skulde være nødvendigt for at begrunde det stillede Ændringsforslag, har jeg lidt ondt ved at opfatte, og jeg finder aldeles ingen Anledning til at indlade mig i Diskussion med det ærede første Medlem af Forslagsstillerne, naar han udførlig søgte at dokumentere, at de Oplysninger, der vare givne i den Beretning, som Udvalget fra i Fjor havde afgivet, i sin Almindelighed — saaledes havde man i hvert Fald Lov til at forstaa ham — vare urigtige, ukorrekte, og naar han gik ud fra, at de paagældende Autoriteter, altsaa Skolekommissionerne i Forbindelse med Lærerne, som Regel havde misforstaaet Spørgsmaalene. Jeg tror, at det er at have for daarlig en Tro til Skoleautoriteterne i saa Henseende, men det hænger maaske sammen med, at det synes at fremgaa af de øvrige